

derunder, nu er fritagne for en saadan Pligt. Fra Arbejdernes Synspunkt betragtet maa denne Fritagelse synes urimelig, idet det naturlige er, at de er forsikrede, naar de paatager sig at udføre Arbejde for Landbrugere m. v. uden Hensyn til Brugets Størrelse. Paa den anden Side er den økonomiske Byrde, der paalægges Besidderne af de smaa Brug, ikke stor, da disse Brug for største Delen kun lejlighedsvis benytter fremmed Arbejdskraft, og Risikoen for Familienedlemmernes Tilskadecomst er ikke betydelig, hvortil yderligere kommer, at Byrden lettes ved Statstilskud til Præmierne, jfr. det følgende.

Den til § 25 i Lov af 27. Maj 1908 svarende frivillige Forsikring kommer saaledes kun til at staa aaben for Ejere og Brugere af Ejendomme, der er ansat til 6,000 Kr. eller derunder i Ejendomsskyld, samt disses Hustruer, jfr. § 73.

Det fra flere Sider fremsatte Ønske om, at der sikres Landhaandværkere Adgang til Forsikring, er imødekommet ved Bestemmelserne i 6te Kapitel.

Af andre Bestemmelser i niende Kapitel skal man henlede Opmærksomheden paa § 70, hvori bestemmes, at private Haver henhører under Loven, naar de har mindst 1 Hektars Størrelse, hvilket formentlig maa foretrækkes for de meget upræcise Bestemmelser i Lov af 27. Maj 1908. I § 71 har man strøget den i Lov af 27. Maj 1908 § 4, 2det Stykke, fastsatte Aldersgrænse af 10 Aar for forsikrede Familienedlemmer, idet det er gjort gældende, at Børn ofte deltager i regelmæssigt Landbrugsarbejde under den nævnte Alder.

I *tiende Kapitel* er Bestemmelsen om *Statstilskud* til Forsikringsselskaber og Forsikringsforbund samlede. Med Hensyn til Statstilskuddet skal i øvrigt bemærkes, at det vel kunde gøres gældende, at Tilskuddene undertiden bliver saa smaa, at de ingen væsentlig økonomisk Betydning faar for den enkelte, ligesom der kunde henvises til, at man i England, Frankrig og Tyskland intet Statstilskud yder, selv i de Erhverv, hvor Forsikringsansvaret omfatter samtlige Arbejdsgivere. Imidlertid har det hittidige Statstilskud til de mindre Arbejdsgiveres Forsikring af deres Arbejdere m. v. utvivlsomt alligevel haft sin store Betydning for Forsikringslovenes Gennemførelse og deres Modtagelse i Befolkningen, og ligesom disse Statstilskud foreslaas opretholdte, har man ved Forsikringspligtens Udvidelse ved dette Forslag

foreslaaet Statstilskud til de nye Grupper af mindre Arbejdsgivere m. v., som inddrages under Loven.

Tilskuddet er for alle Tilfælde foreslaaet sat lig med Halvdelen af de Beløb, som medgaar til Udredelsen af Erstatninger. Denne Gennemførelse af en ensartet Regel har navnlig medført en væsentlig Ændring for de Personer, der nu er forsikrede i Medfør af Lovene af 3. April 1900 og 30. Marts 1906 (Fiskere m. v.). Disse Personer indbetaler 5 Kr. aarlig til Ulykkesforsikringsforeningen for danske Fiskere, og for saa vidt der ikke herved opnaas Dækning for Foreningens Udgifter, tilskyndes det manglende af Statskassen. Denne Ordning, hvorefter hele Usikkerheden hviler paa Statskassen, og Bidraget fra Medlemmer ikke staa i noget Forhold til Risikoen, kan neppe nok betegnes som en Forsikring og har blandt andet haft til Følge, at man ikke har kunnet give de forsikrede den Indflydelse paa Styrelsen af Ulykkesforsikringsforeningen for danske Fiskere — i Virkeligheden en Statsanstalt —, som de har ønsket. Naar de forsikrede faar Del i Risikoen, vil der derimod ingen Betænkelighed være ved at give dem Adgang til at deltage i Foreningens Styrelse, og herved tør det antages, at Interessen for Forsikringen vil blive betydelig forøget i Fiskerkredse.

I Lov af 1. April 1905 § 24 er der fastsat en Overgrænse af 12 Kr. aarlig for hver forsikringsberettiget Person for det Statstilskud, som kan ydes gensidige Foreninger af Redere til Bestridelse af Præmierne, der udredes af Sejlskibsredere. Man har foreslaaet, at denne Overgrænse bortfalder, hvilket begrundes ved, at Forslaget, hvis det bliver Lov, vil forøge Redernes Udgifter til Forsikringen ikke uvæsentligt, og at det derfor synes rimeligt, at Staten tager sin Del af den forøgede Risiko, som i øvrigt neppe vil andrage noget særligt stort Beløb.

Med Hensyn til Statstilskuddet til de efter 6te Kapitel forsikringspligtige, hvis Indtægter ikke overskrider visse Grænser, bemærkes, at da disse Arbejdsgivere indgaar i den almindelige Forsikringsbestand, vil dette medføre, at Tilskuddet ikke vel kan ydes vedkommende Selskab med en Brøk af de udredede Erstatninger, men maa sættes i Forhold til Præmierne. Det vil formentlig herefter være rimeligt at ansætte Statstilskuddet til $\frac{2}{5}$ af disse, idet man gaar ud fra, at Administrationsudgifterne mindst udgør $\frac{1}{5}$ af den samlede